

[Opinie 18 juni 2024 DARVO]

DARVO, wat 'ontkennen, aanvallen en omkeren van slachtoffer en dader' betekent, vat een consistente reactie- en manipulatietactie samen die wordt gebruikt door daders van (seksueel) misbruik of andere vormen van wangedrag. Het werkt door de focus te verleggen van het oorspronkelijke probleem en het daadwerkelijke slachtoffer aan te vallen. Er wordt geprobeerd de rollen van slachtoffer en dader om te wisselen, zodat de daadwerkelijke dader sympathie en medeleven kan ontvangen, publiekelijk of privé, en om de gevolgen van zijn daden te vermijden.

De betekenis van DARVO werd voor het eerst geïntroduceerd door Jennifer J. Freyd, psychologe in de jaren negentig en later emeritus-hoogleraar psychologie aan de Universiteit van Oregon. Volgens Dr. Harsey, onderzoekspartner van Freyd, is het de bedoeling van DARVO om slachtoffers het zwijgen op te leggen, hetzij door verwarring of zelfs intimidatie. "Door te ontkennen dat er sprake is geweest van wangedrag, de geloofwaardigheid van de slachtoffers aan te vallen en vervolgens het slachtoffer te spelen, proberen de daders twijfel te zaaien bij hun slachtoffers".

DARVO is een tactiek die ook wordt gebruikt in de politiek wanneer politici worden beschuldigd van wangedrag, om verantwoordelijkheid te ontlopen en de publieke perceptie te manipuleren. Het typische patroon begint met:

Ontkennen (Deny): Politici ontkennen simpelweg dat er iets mis is gegaan. President Clinton: "I did not have sexual relations with that woman!" Ze beweren vaak dat de beschuldigingen ongegrond zijn of dat er geen feitelijk bewijs is voor de aantijgingen.

Aanvallen (Attack): Na het ontkennen, kunnen politici de aanval inzetten tegen de beschuldigers. Ze kunnen hen beschuldigen van persoonlijke wraakacties, of hen in diskrediet proberen te brengen door hun motieven aan te vallen. Of te dreigen met een rechtszaak voor smaad.

Draaien van Slachtoffer en Dader (Reverse Victim and Offender): Politici kunnen zichzelf positioneren als slachtoffers van een onrechtvaardige aanval, en de echte slachtoffers of beschuldigers afschilderen als de daders die hun positie misbruiken om hun eigen individuele belang te dienen.

Bovenstaande tactiek zien we ook gebeuren in Nunspeet aangaande, o.a., het Zwartboek. Alwaar het college van burgemeester en wethouders, fractievoorzitters en raadsleden ontkennen, in de media schrijven dat feiten ontbreken maar in een Zwartboek van 16 casussen en 128 integriteitsklachten kan het natuurlijk niet zo zijn dat feiten 100% ontbreken (mijn uitgebreide en gedetailleerde feitencheck van dossier 2 uit het Zwartboek -zie vorige publicatie- heeft dat al aangetoond). En de slachtoffers wordt persoonlijk belang voor de voeten gegooid. Het onwetende -en zich (nog) niet bewust van DARVO zijnde- publiek reageert op social media vanuit emotie. Of deze mensen daadwerkelijk het Zwartboek hebben gelezen, slachtoffers persoonlijk hebben gesproken, dossiers hebben ingezien of raads- en/of commissievergaderingen hebben teruggekeken is nog maar de vraag.

Door het gebruik van DARVO kunnen bestuurders/politici hun basis mobiliseren en sympathie opwekken onder hun aanhangers, terwijl ze proberen de geloofwaardigheid van de beschuldigingen en de beschuldigers te ondermijnen. Dit kan het politieke debat vertroebelen en de aandacht afleiden van de kern van de beschuldigingen.

Hoe kun je bestand zijn tegen DARVO? Door ten eerste de tactieken van DARVO te herkennen en je ervan bewust te zijn en ten tweede er niet op in te gaan. Zo ontnem je de misbruiker de macht. Blijf bij de feiten, stel grenzen en bescherm jezelf. Samengevat komt het er op neer zoals de beroemde Johan Cruijff eens zei: "je gaat het pas zien, als je het door hebt."

Sandra S. Bonestroo